

Nr 120.

Ankom till riksdagens kansli den 19 maj 1936 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om gottgörelse av staten till svenska fordringsägare för dem genom sanktionsförfarandet mot Italien åsamkade förluster.

(1:a avd.)

Uti en inom andra kammaren av herr *E. Lithander* väckt motion (nr 203) har hemställts, att riksdagen för sin del ville besluta, att svenska fordringsägare, i den mån dem genom sanktionsförfarandet mot Italien åsamkade förluster kunna påvisas, genom statens försorg erhålla gottgörelse härför.

Beträffande de skäl, motionären anført till stöd för sin framställning, får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet vill erinra därom, att i en vid innevarande års riksdag väckt motion (I: 305) påyrkats en lag, enligt vilken bevisliga förluster, som tillskyndas enskilda i följd av Sveriges deltagande i de ekonomiska sanktionerna mot Italien, skola ersättas dem av allmänna medel. I sitt över motionen avgivna av riksdagen godkända utlåtande nr 29 framhöll första lagutskottet, bland annat, att vid tidigare i någon mån jämförliga inskränkningar i det fria handelsutbytet ersättning till de skadelidande icke utgått. Någon rättslig skyldighet för staten att utgiva ersättning för förluster på grund av sanktionerna torde icke förefinnas. Utskottet kunde därför icke biträda kravet på en allmän lag av nyssberörda innehåll.

Utskottet.

Med hänsyn till riksdagens sålunda intagna ståndpunkt finner sig statsutskottet böra avstyrka det i föreliggande motion väckta förslaget.

Utskottet hemställer,

att motionen II: 203 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 19 maj 1936.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 119.